

ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ

ਸਿਵਲ ਫੁਟਕਲ

ਐਚ. ਆਰ ਖੰਨਾ ਐਫ.

ਮੇਸਰਸ ਜੁਬਲੀ ਸਿਨੇਮਾ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਉੱਤਰਦਾਤਾ

1963 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰ. 1548

**ਪੰਜਾਬ ਐਂਟਰਟੇਨਮੈਂਟ ਡਿਊਟੀ ਐਕਟ (1955 ਦਾ XVI)- ਐੱਸ, 20-1964
ਪੰਜਾਬ ਐਂਟਰਟੇਨਮੈਂਟ ਡਿਊਟੀ ਨਿਯਮ (1955)-ਨਿਯਮ 17—ਕੀ ਵੈਧ—ਸਭ ਤੋਂ
ਵਧੀਆ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ—ਕੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ— ਨਵੰਬਰ ਤੱਕ ਪਾਵਰ,
ਐੱਸ, 15 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣਾ—ਕੀ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਦੇ ਰਾਹ ਵਿੱਚ
ਖੜਾ ਹੈ।**

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ , ਪੰਜਾਬ ਐਂਟਰਟੇਨਮੈਂਟ ਡਿਊਟੀ ਰੂਲਜ਼, 1955 ਦਾ ਨਿਯਮ 17, ਜੋ ਕਿ ਬਚੀ ਹੋਈ ਡਿਊਟੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ, ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੈਧ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਪੰਜਾਬ ਐਂਟਰਟੇਨਮੈਂਟਸ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਡਿਊਟੀ ਐਕਟ, 1955. ਇਹ ਰੱਖਣ ਲਈ ਕਿ ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਵਿਭਾਗ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰੀ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਸਬੰਧਤ ਖਾਤੇ ਅਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਬੁਲਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਵੇਖਣ ਲਈ ਕਿ ਲੋੜੀਂਦੀ ਡਿਊਟੀ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜੇ ਵੀ ਆਰਡਰ ਦੇਣ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਚੀ ਹੋਈ ਡਿਊਟੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਜ਼ਾਕ ਵਿੱਚ ਘਟਾ ਦੇਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਹਰਾਉਣਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨੀ ਮਾਲੀਆ ਦੇ ਬਕਾਏ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਵੀ ਸਮਰਥਨ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਚੀ ਹੋਈ ਡਿਊਟੀ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਸਿਰਫ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਹੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਨਿਯਮ 17 ਨੂੰ ਧਾਰਾ 20 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਦੁਆਰਾ ਸਰਕਾਰ

Messrs Jubli
Cinema and
others

ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਪੂਰਨ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਨਿਯਮ 17 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੇਸ, ਜੋ ਕਿ ਮੁਫਤ ਅਤੇ ਰਿਆਇਤੀ ਇੰਦਰਾਜ਼ਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ, ਨੂੰ ਧਾਰਾ (ਕੇ) ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਪਰ ਮੁਫਤ ਅਤੇ ਰਿਆਇਤੀ ਇੰਦਰਾਜ਼ਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੇਸਾਂ ਨੂੰ ਧਾਰਾ (ਜੇ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮਨੋਰੰਜਨ ਡਿਊਟੀ ਦੀ ਉਗਰਾਹੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 20 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੀਆਂ ਵੱਖੋ-ਵੱਖ ਧਾਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸੰਪੂਰਨ ਹੋਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਨਿਯਮ ਸਬੰਧੀ ਨਾਲ ਨਾ ਵੀ ਹੋਵੇ; ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਧਾਰਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਜੇ ਵੀ ਧਾਰਾ 20 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਅਧੀਨ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਜੇਕਰ ਨਿਯਮ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਮੈਂ ਦੱਸਦਾ ਹਾਂ, ਕਿ ਮਨੋਰੰਜਨ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਆਪਣੇ ਨਿਰਣੇ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਜੇਕਰ ਪਾਰਟੀ ਸਬੰਧਤ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਖਾਤੇ ਪੇਸ਼ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਬਾਰੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਕੇ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਕਤੀ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਆਮ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਪਹਿਨਾਉਣ ਲਈ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੱਖਰੀ ਵਿਵਸਥਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 15 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮਨੋਰੰਜਨ ਡਿਊਟੀ ਦੀ ਚੋਰੀ ਲਈ ਅਪਰਾਧੀ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਚੋਰੀ ਕੀਤੀ ਡਿਊਟੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਦੇ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ /ਆਰਟੀਕਲ 226/227 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਇਹ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ 2 ਮਾਰਚ, 1959 ਦੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਅਤੇ 3 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੀ ਰਿੱਟ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਢੁਕਵੀਂ ਰਿੱਟ, ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ 29 ਜੂਨ, 1963 - ਕ੍ਰਮਵਾਰ।

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲਈ ਐਡਵੋਕੇਟ ਆਤਮਾ ਰਾਮ ।

ਐੱਮ.ਆਰ.ਸ਼ਰਮਾ , ਸਹਾਇਕ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ, ਜਵਾਬ ਦੇਣ -
ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ।

ਆਰਡਰ

ਖੰਨਾ, ਜੇ.-ਪੰਜਾਬ ਐਂਟਰਟੇਨਮੈਂਟ ਡਿਊਟੀ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 17 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਵਾਲ। ਮੇਸਰਸ ਜੁਬਲੀ ਸਿਨੇਮਾ, ਫਰੀਦਕੋਟ ਦੁਆਰਾ ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ- ਦੇ 2 ਮਾਰਚ, 1959 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਅਤੇ 227 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਨ ਲਈ 1956 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਿਯਮ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) - ਮਨੋਰੰਜਨ ਕਰ ਅਫਸਰ, ਬਠਿੰਡਾ (ਜਵਾਬ ਨੰਬਰ 2) ਅਤੇ ਸੰਯੁਕਤ ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦਾ 29 ਜੂਨ, 1963। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3. ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਨੂੰ ਵੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਵਜੋਂ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਕੇਸ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਤੱਥ ਇਹ ਹਨ ਕਿ ਮਨੋਰੰਜਨ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ, ਬਠਿੰਡਾ ਨੇ 1 ਫਰਵਰੀ, 1959 ਨੂੰ ਫਰੀਦਕੋਟ ਵਿਖੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਸਿਨੇਮਾ 'ਤੇ ਅਚਨਚੇਤ ਛਾਪਾ ਮਾਰਿਆ ਅਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮਨੋਰੰਜਨ ਡਿਊਟੀ ਦੀ ਚੋਰੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਕਈ ਬੇਨਿਯਮੀਆਂ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਇਆ। ਗੁਪਤ ਅਤੇ ਮੁਫਤ ਇੰਦਰਾਜ਼. ਇਹ ਗੱਲ ਵੀ ਸਾਹਮਣੇ ਆਈ ਕਿ ਪ੍ਰਬੰਧਕਾਂ ਵੱਲੋਂ ਬਿਨਾਂ ਟਿਕਟਾਂ ਦੀਆਂ ਡੁਪਲੀਕੇਟ ਟਿਕਟ ਬੁੱਕਾਂ ਰੱਖੀਆਂ ਜਾ ਰਹੀਆਂ ਸਨ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਹ ਮਨੋਰੰਜਨ ਡਿਊਟੀ ਸਟੈਪ ਲਗਾ ਕੇ ਦਰਸ਼ਕਾਂ ਨੂੰ ਟਿਕਟਾਂ ਜਾਰੀ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਇਸ ਖੋਜ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧਕਾਂ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਦੀ ਚੋਰੀ ਦੀ ਹੋਰ ਖੋਜ 13 ਫਰਵਰੀ ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇੱਕ ਹੈਰਾਨੀਜਨਕ ਜਾਂਚ ਦੌਰਾਨ ਸਾਹਮਣੇ ਆਈ। 1959, ਜਦੋਂ ਇਹ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਦਰਸ਼ਕਾਂ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਟਿਕਟਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਬੰਧਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯਮਤ ਟਿਕਟਾਂ ਨੂੰ ਦੋ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕੱਟ ਕੇ ਅਤੇ ਇੱਕ ਟਿਕਟ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਅੱਧਾ ਹਿੱਸਾ ਵਰਤ ਕੇ ਧੋਖਾਧੜੀ ਨਾਲ ਘੱਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ

Messrs Jubli
Cinema and
others

ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੁਲਾਂਕਣ ਲਈ ਇੱਕ ਹੋਰ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਨੇ 2 ਮਾਰਚ, 1959 ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਆਰਡਰ ਪਾਸ ਕੀਤਾ। 12,401.43 ਪੈਸੇ ਮਨੋਰੰਜਨ ਡਿਊਟੀ ਵਜੋਂ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਜਿਸ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੁਆਰਾ 15 ਜੂਨ, 1958 ਤੋਂ 13 ਫਰਵਰੀ, 1959 ਤੱਕ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਐਂਟਰਟੇਨਮੈਂਟ ਡਿਊਟੀ ਐਕਟ, 1955 (ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ ਨੰ. 1955 ਦਾ XVI)—ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ—ਐਕਟ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ. 3 ਨੇ 29 ਜੂਨ, 1963 ਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ 22 ਅਗਸਤ, 1963 ਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ।

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਸ਼੍ਰੀ ਆਤਮਾ ਰਾਮ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਈ ਗਈ ਪਹਿਲੀ ਦਲੀਲ, ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਨਿਯਮ 17 ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਰਪੱਖ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ। 12,401.43 ਪੈਸੇ ਅਲਟਰਾ ਵਾਇਰ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਪ੍ਰੋਵਿਜ਼ਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਯਮ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਨਿਯਮ 17 ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ: -

“(1) ਜਦੋਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13(1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਫਤ ਰਿਆਇਤਾਂ, ਗੁਪਤ ਜਾਂ ਗੈਰ- ਅਧਿਕਾਰਤ ਐਂਟਰੀਆਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਮੁਲਾਂਕਣ ਜਾਂ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਮਾਲਕ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰੇਗਾ। , ਫਾਰਮ ਪੈੱਡ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨੋਟਿਸ: -

- (a) ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਖਾਤਿਆਂ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਜਾਂ ਹੋਰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਇਤਰਾਜ਼ ਦੇ ਨਾਲ ਜਾਂਚ

ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਮਾਲਕ ਤਰਜੀਹ ਦੇਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੋਈ ਸਬੂਤ, ਜੋ ਉਹ ਇਸਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ

(b) ਅਵਧੀ ਜਾਂ ਅਵਧੀ ਨੂੰ ਦੱਸਦੇ ਹੋਏ ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਹੈ, ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਨੋਟਿਸ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਰਾਂ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੱਕ, ਅਤੇ ਉਹ ਅਜਿਹੇ ਖਾਤਿਆਂ ਅਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਇਤਰਾਜ਼ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਘੱਟ ਤੋਂ ਘੱਟ ਦਸ ਦਿਨਾਂ ਬਾਅਦ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਿਤੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰੇਗਾ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਮਾਲਕ ਤਰਜੀਹ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(2) ਜਿੱਥੇ ਐਂਟਰਟੇਨਮੈਂਟ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਮਾਲਕ ਨੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਧੀਨ ਐਂਟਰੀਆਂ 'ਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਕਾਇਆ ਮਨੋਰੰਜਨ ਡਿਊਟੀ ਦੀ ਪੂਰੀ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ PED 5 ਫਾਰਮ ਵਿੱਚ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਸੂਚਨਾ ਭੇਜੇਗਾ। ਮਾਲਕ.

(3) ਜਿੱਥੇ, ਪ੍ਰੋਪਰਾਈਟਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਇਤਰਾਜ਼, ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਬੂਤ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮਨੋਰੰਜਨ ਟੈਕਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਦਾਖਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਮਨੋਰੰਜਨ ਡਿਊਟੀ ਦੀ ਰਕਮ ਤੋਂ ਵੱਧ ਅੰਕੜੇ 'ਤੇ ਮਾਲਕ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਇਹ ਦੱਸਦੇ ਹੋਏ ਇੱਕ ਆਰਡਰ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰੇਗਾ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਹ ਕਾਰਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਉਸਦਾ ਫੈਸਲਾ ਅਧਾਰਤ ਹੈ, ਪਰ ਅਸਲ ਪੁੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਬਿਆਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲਤਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ।

(4) ਹਰ ਐਂਟਰਟੇਨਮੈਂਟ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਪੀਈਡੀ 6 ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰ ਰੱਖੇਗਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਉਪਰੋਕਤ ਉਪ-

Messrs Jubli
Cinema and
others

ਨਿਯਮ (1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਦੇ ਵੇਰਵੇ ਦਰਜ ਕਰੇਗਾ।"

ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਉਪ-ਨਿਯਮ (1) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਵਿੱਚ "ਬਾਰਾਂ ਮਹੀਨੇ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਦੁਆਰਾ "ਤਿੰਨ ਸਾਲ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਨਾਲ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਇਹ ਵਰਤਮਾਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕੇਸ. ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 20 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਆਤਮਾ ਰਾਮ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਹੋਰ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਨਿਯਮ 17 ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 20 ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਨਿਯਮ 17 ਵਰਗਾ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 20 ਦੇ ਸਹੀ ਉਪਬੰਧ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਯਮ 17 ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਐਕਟ ਦੇ ਹੋਰ ਪ੍ਰੋਵਿਜ਼ਨਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਲਾਭਦਾਇਕ ਹੋਵੇਗਾ। ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਨ ਲਈ ਐਕਟ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਨਤਕ ਮਨੋਰੰਜਨ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਨੋਰੰਜਨ ਡਿਊਟੀ ਲਗਾਉਣਾ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਈ) "ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਭੁਗਤਾਨ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਧਾਰਾ (ਈ) ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (ii) ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਭੁਗਤਾਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ-

"ਮੁਫਤ, ਗੁਪਤ, ਅਣਅਧਿਕਾਰਤ ਜਾਂ ਰਿਆਇਤੀ ਦਾਖਲੇ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਭੁਗਤਾਨ ਜੋ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ ਜੇਕਰ ਸਬੰਧਤ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਪੂਰੇ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ 'ਤੇ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਲਗਭਗ ਚਾਰਜਯੋਗ ਹੈ।"

ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਵਿੱਚ ਚਾਰਜਿੰਗ ਵਿਵਸਥਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਅਤੇ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਹੈ-

“ਮਨੋਰੰਜਨ ਲਈ ਦਾਖਲਾ ਲੈਣ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਇਸ ਲਈ ਇੱਕ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ, ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਭੁਗਤਾਨ ਦੇ ਅਧੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ, ਇੱਕ ਦਰ 'ਤੇ ਮਨੋਰੰਜਨ ਡਿਊਟੀ ਅਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਇਹ ਡਿਊਟੀ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਤਰੀਕੇ

ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ?

ਐਂਟਰਟੇਨਮੈਂਟ ਦੇ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਸੁਰੱਖਿਆ ਜ਼ਮ੍ਹਾਂ ਕਰਾਉਣ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 6 ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਮਨੋਰੰਜਨ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਅਤੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 7 ਕਿਸੇ ਮਨੋਰੰਜਨ ਦੇ ਮਾਲਕ 'ਤੇ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਭੁਗਤਾਨਾਂ ਦੀਆਂ ਦਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਲਾਜ਼ਮੀ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 8 ਕਿਸੇ ਮਨੋਰੰਜਨ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਡਿਊਟੀ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 9 ਅਜਿਹੇ ਡਿਊਟੀ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਤੋਂ ਅਸਲ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਛੋਟ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 10 ਡਿਊਟੀ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਵਿਧੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 11 ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਕੁਝ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਡਿਊਟੀ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਤੋਂ ਛੋਟ ਦੇਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 12 ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਸੋਧ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 13 ਕਿਸੇ ਐਂਟਰਟੇਨਮੈਂਟ ਦੇ ਮਾਲਕ 'ਤੇ ਇਹ ਲਾਜ਼ਮੀ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਅਧਿਕਾਰਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮਨੋਰੰਜਨ ਡਿਊਟੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਖਾਤੇ ਅਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਪੇਸ਼ ਕਰੇ, ਅਤੇ ਧਾਰਾ 14 ਮਨੋਰੰਜਕ ਸਥਾਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦਾਖਲੇ ਅਤੇ ਨਿਰੀਖਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 15 ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਦੇ ਮਾਲਕ ਲਈ ਅਪਰਾਧ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ

ਧੋਖੇ ਨਾਲ ਡਿਊਟੀ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਮਨੋਰੰਜਨ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 16 ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਮਿਸ਼ਰਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਧਾਰਾ 17 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਜ਼ਮੀਨੀ ਮਾਲੀਏ ਦੇ ਬਕਾਏ ਵਜੋਂ ਵਸੂਲੀਯੋਗ ਹੋਵੇਗੀ। ਸੈਕਸ਼ਨ 18 ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਕਿਸੇ ਅਧੀਨ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਸੌਂਪਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਧਾਰਾ 19 ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਚੰਗੀ ਭਾਵਨਾ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 20 ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ 20 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਉਸ ਧਾਰਾ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੀ ਧਾਰਾ (j) ਅਤੇ (k) ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਹੈ: -

“(1) ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ

ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਯਮ ਬਣਾ ਸਕਦੀ

Messrs Jubli
Cinema and
others

ਹੈ।

(2) ਖਾਸ ਕਰਕੇ	ਅਤੇ ਬਿਨਾ	ਪੱਖਪਾਤ	ਨ
ਪੂਰਵਗਾਮੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ	ਵਿਆਪਕਤਾ	ਇਹ ਨਿਯਮ ਕਰ ਸਕਦੀ	ਬਣਾਉ
*	*	*	\$ *
*	*	*	^ ਐਮ *
\$	*	*	\$ *
	*	*	* *

- (j) ਇਸ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਮਨੋਰੰਜਨ ਡਿਊਟੀ ਦੀ ਉਗਰਾਹੀ ਲਈ ਅਤੇ ਉਸ ਲਈ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤੀਆਂ ਜਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ;
- (k) ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਮੁਫਤ ਅਤੇ ਰਿਆਇਤੀ ਇੰਦਰਾਜ਼ਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਭੁਗਤਾਨ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਲਈ;

ਉਪਰੋਕਤ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਫਤ, ਗੁਪਤ, ਅਣਅਧਿਕਾਰਤ ਜਾਂ ਰਿਆਇਤੀ ਦਾਖਲੇ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਭੁਗਤਾਨ ਉਸ ਰਕਮ ਦਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਹੋਵੇਗੀ ਜੇਕਰ ਸਬੰਧਤ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪੂਰੇ ਖਰਚਿਆਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ, ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਚਾਰਜਯੋਗ। ਸੈਕਸ਼ਨ 3 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਮਾਲਕ 'ਤੇ ਇਹ ਲਾਜ਼ਮੀ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਮਨੋਰੰਜਨ ਲਈ ਦਾਖਲ ਹੋਏ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਂ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਡਿਊਟੀ ਇਕੱਠੀ ਕਰੇ। ਸੈਕਸ਼ਨ 13 ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ: ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਸਬੰਧਤ ਖਾਤੇ ਅਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਬੁਲਾਉਣ ਲਈ ਇਹ ਵੇਖਣ ਲਈ ਕਿ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਲੋੜੀਂਦੀ ਡਿਊਟੀ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਰੁਖ, ਨਿਯਮ 17, ਜੋ ਕਿ ਬਚੀ ਹੋਈ ਡਿਊਟੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ, ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਨੂੰ ਰੱਖਣ ਲਈ ਕਿ ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਵਿਭਾਗ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰੀ ਇਹ

ਦੇਖਣ ਲਈ ਕਿ ਲੋੜੀਂਦੀ ਡਿਊਟੀ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਬਚੀ ਹੋਈ ਡਿਊਟੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣ ਲਈ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਹ ਦੇਖਣ ਲਈ ਕਿ ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਵਿਭਾਗ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰੀ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਸੰਬੰਧਿਤ ਖਾਤੇ ਅਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਬੁਲਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਹਾਸੇਹੀਣੀ ਬਣਾਉਣਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਹਰਾਉਣਾ। ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਨੂੰ ਭੂਮੀ ਮਾਲੀਆ ਦੇ ਬਕਾਏ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਵੀ ਸਮਰਥਨ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਚੀ ਹੋਈ ਡਿਊਟੀ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਹੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਨਿਯਮ 17 ਨੂੰ ਉਪ ਧਾਰਾ ਦੁਆਰਾ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਪੂਰੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। (1) ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 20 ਦਾ। ਨਿਯਮ 17 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੇਸ, ਜੋ ਕਿ ਮੁਫਤ ਅਤੇ ਰਿਆਇਤੀ ਇੰਦਰਾਜ਼ਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ, ਨੂੰ ਧਾਰਾ (ਕੇ) ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਪਰ ਮੁਫਤ ਅਤੇ ਰਿਆਇਤੀ ਇੰਦਰਾਜ਼ਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੇਸਾਂ ਨੂੰ ਧਾਰਾ (ਜੇ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮਨੋਰੰਜਨ ਡਿਊਟੀ ਦੀ ਉਗਰਾਹੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ. ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 20 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੀਆਂ ਵੱਖੋ-ਵੱਖ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਨਿਯਮ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਧਾਰਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਫਿਰ ਵੀ ਇਹ ਡਿੱਗ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ 20 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਅਧੀਨ ਜੇਕਰ ਨਿਯਮ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਨਿਯਮ 17 ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ, ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ, ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਇਸ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੀ।

ਸ਼੍ਰੀ ਆਤਮਾ ਰਾਮ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਫਾਰਮ PED 5, ਜਿਸਦਾ ਹਵਾਲਾ ਨਿਯਮ 17 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਦੁਬਾਰਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ

Messrs Jubli
Cinema and
others

ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ ਦੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ, ਮਨੋਰੰਜਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਅੱਗੇ ਵਧੇਗਾ। ਉਸ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਨਿਰਣੇ ਲਈ ਮਨੋਰੰਜਨ ਡਿਊਟੀ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਲਈ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਉਪਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਸਬੰਧਤ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਨਿਰਣੇ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਢੰਗ ਨਾਲ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ PED ਫਾਰਮ ਵਿੱਚ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਬੰਧਤ ਧਿਰ ਅਜਿਹਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਫਾਰਮ ਅਤੇ ਨਿਯਮ 17 ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਹ ਝਗੜਾ ਵੀ ਬਲ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ। PED 5 ਦੇ ਫਾਰਮ ਵਿੱਚ ਨੋਟਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਭ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਮਨੋਰੰਜਨ ਟੈਕਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਆਪਣੇ ਨਿਰਣੇ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਮੁਲਾਂਕਣ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧੇਗਾ। ਨੋਟਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਥਨ ਕੀ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਿੱਟਾ ਹੈ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ, ਜੇਕਰ ਉਸ ਨੂੰ ਮੁਲਾਂਕਣ 'ਤੇ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਹੈ, ਤਾਂ ਨੋਟਿਸ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਸਬੰਧਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ, ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕੋਲ ਆਪਣੇ ਨਿਰਣੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਵਿਕਲਪ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਜਿਹੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ, ਇਸ ਐਕਟ ਵਿੱਚ, ਕੋਈ ਵੱਖਰੀ ਪ੍ਰੋਵਿਜ਼ਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਕਤੀ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਆਮ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿੱਚ ਨਿਹਿਤ ਹੈ।

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਮੈਸਰਜ਼ ਗੋਪੀ ਨਾਥ-ਮਦਨ ਗੋਪਾਲ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (1), ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਗਰੇਵਰ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਜੇ., ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਨਿਯਮ 36(3)(ਏ) ਐਕਟ ਦਾ ਅਤਿ-ਵਿਰੋਧੀ ਸੀ। ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਯਮ ਨੇ ਰਿਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਲਗਾਈ ਗਈ ਡਿਊਟੀ ਦੀ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਉਣ ਅਤੇ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤੱਥ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਲਈ ਲਾਜ਼ਮੀ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਐਕਟ ਵਿਚ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਉਪਬੰਧ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਰਤ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੋਵੇ। ਉਪਰੋਕਤ ਅਥਾਰਟੀ ਇੱਕ ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖਰੀ ਵਿਵਸਥਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਹ ਸਮਝਣ

ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਹਾਂ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਇਸ ਤੋਂ ਕੋਈ ਲਾਭ ਕਿਵੇਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ।

ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਡਿਊਟੀ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਣਗਹਿਲੀ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਸਬੰਧਤ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦਾ ਉਪਾਅ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 15 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਲਈ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਰੁਪਏ ਹੈ 2,000 ਅਤੇ ਨਿਯਮ 17 ਦੇ ਅਧੀਨ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨਾ ਕਰਨਾ। ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਦਲੀਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਜ਼ੋਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਅਧਿਕਾਰੀ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਵਾਈ ਵੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਜੇਕਰ ਕਾਨੂੰਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਖੜ੍ਹਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਵੀ ਅੱਗੇ ਹੈ ਕਿ *ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਿਰਫ ਉਹਨਾਂ ਦਿਨਾਂ 'ਤੇ ਡਿਊਟੀ ਦੀ ਚੋਰੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਅਚਾਨਕ ਨਿਰੀਖਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਕਟੈਸ਼ਨ ਦੇ ਵੀ ਕੋਈ ਪੈਰ ਨਹੀਂ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਦਿਨ ਦੀ ਜਾਂਚ ਡਿਊਟੀ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਚੋਰੀ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਜਾਰੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਘਟਨਾ ਵਿੱਚ, ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਥਾਰਟੀ ਉਸ ਸਮੁੱਚੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਨੂੰਨੀ ਸੀਮਾ ਖਤਮ ਨਾ ਹੋਈ ਹੋਵੇ।

ਅੱਗੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਤੋਂ ਮਨੋਰੰਜਨ ਡਿਊਟੀ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਜੋ ਰਕਮ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਟੈਕਸ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਕਰਨਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਇਸ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦੀ, ਮੈਂ ਦੇਸ਼ਪੂਰਨ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਿਆ ਹਾਂ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਪਣਾਈ ਗਈ ਗਣਨਾ ਦੇ ਢੰਗ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਲਈ ਧਾਰਾ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਹੈ।

Messrs Jubli
Cinema and
others

ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3. ਧਾਰਾ 12 ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਿਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਝਗੜਾ ਵੀ ਬਲ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 12 ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਹੋਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਮੁੜ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਲਈ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰੀਵਿਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸ਼੍ਰੀ ਆਰ.ਪੀ.ਓੜਾ, ਸੰਯੁਕਤ ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ - ਸਰਪ੍ਰਸਤ, ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਨੇ 21 ਮਾਰਚ, 1963 ਦੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਅਨੁਸਾਰ ਸੰਯੁਕਤ ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 12 ਅਧੀਨ ਲੋੜੀਂਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੋਧ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਸੀ। ਸ਼੍ਰੀ ਆਤਮਾ ਰਾਮ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਨਿਯਮ 36 ਅਤੇ 38 ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੈਂ ਸੰਯੁਕਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਨਿਯਮ 36 ਅਤੇ 38 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 12 ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਅਨੁਸਾਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰਤ ਹੈ, ਤਾਂ ਸੋਧ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸ਼ਬਦ. "ਕਮਿਸ਼ਨਰ" ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਿਯਮ 36 ਅਤੇ 38 ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਸੰਯੁਕਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਸੰਯੁਕਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 12 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਪਟੀਸ਼ਨ, ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਖਾਰਜ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਪਰ, ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ।

ਬੀ. ਆਰ .ਟੀ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ
ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ
ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ
ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ
ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ- ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ
ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਗੁਲਜ਼ੇਬਾ